ta oot weel õõrra ajju, ja nägi et ju weel es arwa, jõi wali tennä kolmat kõrd kõrist ja tõstis ülestikille nõnda nakkas kõnelema. ja kiik jaaja rahwas kes seda nõuwa kuhhi mõni nii ärä et ta tareft wõllä wagisi. ja kui kõrra aja wiraft, sääk rahwas jo unnust hirmust arwo nakkasi jaama. nakkasi nemä jos mehe kääst küsima kes ta olut, ja kust ja talet kes sinna nõuwuste rohto annab kaebas et selle elo tagasi tahtis. sis üttel jo naas laske nüüd ja jes mees kahlust wallale jäta temä es tappa teda mitte. aga minna tõjun küll esi es temä kaasa olli. ja temä esi wen ka minu käe lähi juurna jaanud, nõusama kui jo kes nüüd ello tulli. temäst ärä jai stoppetas. sis üttel waatsa rahwas. seletas sis ammeti meile ka. kes sis siin se mõrtsuka olli. nimi temä üttes minagi ütte muuga halli mehekesega sadaka ja pugga tulli siija selle et ta minno wõõras oleks, ja kui siin nüüd tõesti nink üks pinja waatsa leigsi. kui se hallikene jälle selle rehuse peräga mes päält mahan wan. ja naes patte põrmandale kõrgates maha. nink weri jooksi pumst minu nõnast wälla. ja temä hallikene wõtt weel selle kaarika täwse werdega ärä ja sis stoppima jäist ärä minemä ja tee pääl ütles ta mulle et kui se weri temäle kaasi tagasi annake weelo sis tulep temä elo temäle tagasi. ja kui minno seda kuuli sis tappi minno temä. ärä nink wõtti weere kaest ja talli jäija. sis tagasi, ja nüüd mäeld mes minno tagasi tulek ees. waatnes. teie oles püdänu se waest inemist eemist eesse jurena kaeda pandanu.

Ja nüüd lõpsti se mees kahlust wallale ses. kuni kõrtselas olli, ja sellel jai ka hä mul et temäle äraöpsija olli tulnu. ses tema wangist wällä lunast.

Sis süsteme nenna ei täjst õeti, ütle ommede sinna ärä inemine ees ja elät, ja nast ja talet;: nink temä ütles et minna olen ütes mõisa weenu weelsi. ja minno hobest äraöpsidane wõssi ärä ja kädenimi mõtsa. sedawale tee päält. hobest jõudnu. ja sainiki sel wanu hallikese manu ses jõel ütle mättä supitsi maaja sees elaz.

sel tüi minno sis sujo. kust ja kuga teni maani wälle tulnu. Sis wõt sofilane, ses ello alt tulnu jo and sis selle mehele saanu. iloga ja hiä tamja hobest ses jõkt meile minu waati es ärä wõõnu es pidänu. minu se wallale lastes jüridälle wed ka temäle palju raha, wõtt käsk ärä, nii palju kui temal jõhtu olnu se kõrd. ja weel pääle kinkis tõtsi ja ja jõutsi kelä jäal kui kõige paremat annust ses kaudt küllä ees tulnu.

Ja kui käsk ärä sõtsu alli, jõstmine ja jõotmine ärä lõppi sis isti se nees enale nõngitale hobesele jälgi ja läts ärä minema sinnä ses kampanja ja wõõra wenet alli jäänü. ja ennimd kõõskiane.

Kui ta sinnä jai jo weel enna hääd jõa rüsta seda küsi aia tuksis ka mitte maha es ok wõsanu. nägi temä et kats wana hallikese mooda mõtt jälgi jäel elliwo ses kampanja skatle sinna tiawi maheb ehitalt alli pandnu ja sis esi wõõra wenati tahjas inemist. neile katte mehe eesta näest küsis temä ses tüe olide. ja nennä ütlema. mes olome selle wenna kuutti ennujat ses sinn elaz. aga ei tüja ses ta am tännä kui ta jo koos ei tuks, mist ehk am kohaki kurja hüja rõõgmist kuulnu nink sis kohaki pagnu Ja kui wenna nee sõna alli lõppetanu sis lei temä enna kõ jäärustaja ütteh mehele nii et see kui püssina kastut waes maha jadas ja lõgutamata jäi. seda mõtten tahtse tõine kiill pakan minnä. aga ta jaistes täewe pääle ja ütles kui sina meid mehi mes teie olete kinnee wahele pandnu. wallale ei lase sis ees sinnä ära mõtsma jugunu ehk käes kui tõsiksi. kinnas peräst läts wanakene kiwwe wanu ja tõnkas nee laskä et sampanja wahelt wällä jõesi. sis ütles kampanja ärä jõtta seda ka mitte jest mis nennä meid pünanu ennuna ja mõtte mõnusat koopi meile andnu nii et weel gahhilaski meile kaape ja tiwwe pitsidänisse peräst käsi ihe walla täis ees, meile kampanjite raibamisi peräst naeas nenadene pikkämä